

Zavallı Baykuş

– Abdurrahman · 13 Ocak 2011

ZAVALLI BAYKUŞ

Ve baykuş sırrını söyledi.
Tüylerimin güzelliği
Sesimdendir.
Gözlerim yanımdakileri görmez
Önümdekilerse hep benimdir.
Bakın başım göklere değiyor, Bulutlar tüylerimi okşuyor.
Viraneler saraylarımdır benim
İltifatsa zavallılığım. Günün gürültüleri nefretim
Geceyedir marifetim
Ara ara seslenerek
Latif nazenlere nağmelenerek.
Terk etmeden mabedimi
Rahatsız etmem kimseyi
Sığıntımdır bu duvarlar Biraz ötemde mamur ve
Müreffeh çatılar.
Taşlanırım mahallelinin
Hurafe şeyhinden.
Terk edemem,
Kanatlarımda uçmaz zaten.
Hep bir hiç olarak görüldüm Aşkımın ateşini söndürdüm.
Kendimi merhametin kollarında
Bir ruh berraklığında
Gizledim taştan kovuklarda
Kaybettiklerimin arzusuyla.
Çektiğim acılarım Ümitsizliğim
Yinede harap etmeyecek beni.
Ben asumanlarda
Yıldızlarda
Saf ve berrak denizlerin
Koynunda
Kaybolan bir gemiyim.
Baylığımın hain kölesiyim ben Tahammül edilmez isyanıma
Azadıma ferman vermez

Kutsal mabed bekçileri
Kalbimin kraliçesiyim
Nazik ve yürekliyim
Ruhum yorgun
Düşlerim bitkin
İkinci defa ölmüş gibiyim
Mahzun fısıltıların hasretiyle
Yanan kavuşmaklığıma.
Kanatlısın ve uçsun Maviliklere doğru
Sessiz ve derin avlarım.
Fırsat bu fırsat
Şimdi sefil ve biçareyim
Uğursuzluk talihim
Maruzum !
İçimde barındırdığım efendinin
Bitmez intikamlarına.
Şatafatın himayesinde
Sefaletin arzusundayım
Efendiliğin itibarını şerefini
Üç kuruşa sattım.
İsyankar değil saygınım.
Baykuşum belki
Ama bilin zavallıyım.

Abdurrahman ÖRNEK